

Sygn. akt I C 2007/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant : sekr. sąd. Natalia Kierznikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda T. Z. kwotę 10.138,08 (dziesięć tysięcy sto trzydzieści osiem 08/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 4 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę (...),00 (dwa tysiące pięćset czterdzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania.

I C 2007/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2015 r. (data wniesienia do sądu) T. Z. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. zapłaciła na jego rzecz kwotę 10.138,08 zł (dziesięć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych 08/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wraz z kosztami sądowymi w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powództwa powód podał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez powoda z pozwaną (...) sp. z o.o. umowy pożyczki na kwotę 35.000,00 zł (trzydzieści pięć tysięcy złotych 00/100). Powód podniósł, że w dniu 28 lipca 2014 r. strony podpisały aneks do ww. umowy, na podstawie której powód umorzył pozwaną 50 procent pożyczonej kwoty, tj. kwotę 17.500,00 (siedemnaście tysięcy pięćset złotych 00/100) zł i zobowiązał pozwaną do zwrotu pozostałej części kwoty w dwóch ratach: 7.500,00 zł z terminem zapłaty do dnia 31 grudnia 2014 r. i 10.000,00 zł z terminem zapłaty do dnia 31 maja 2015 r. Powód wskazał, że pozwana zapłaciła powodowi pierwszą ratę spłaty pożyczki, ze spłaty drugiej raty zaś się nie wywiązała. Na wartość przedmiotu sporu w kwocie 10.138,08 zł składa się kwota:

- 10.000,00 zł tytułem należności głównej,

- 138,08 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od dnia 2 czerwca 2015 r. do dnia 3 sierpnia 2015 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 września 2015 r., Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1484959/15 uwzględnił żądanie powództwa.

W ustawowym terminie pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniosła o oddalenie powództwa w całości, przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność pozwanej, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu i przekazanie sprawy wg właściwości ogólnej.

W uzasadnieniu pisma pozwana przyznała, że dnia 20 czerwca 2012 roku zawarła z powodem umowę pożyczki nr (...), a także dnia 28 lipca 2014 r. porozumienie, w którym rozłożono spłatę pożyczki na raty. Pozwana podniosła, że jej działalność nie przynosiła oczekiwanych dochodów i tym samym pozwana nie dysponowała środkami finansowymi, umożliwiającymi zaspokojenie roszczeń powoda. Pozwana wskazała, że mimo trudnej sytuacji finansowej, 30 grudnia 2014 r. dokonała wpłaty na rzecz powoda kwoty 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych 00/100).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 29 października 2015 r. sygn. akt VI Nc – e (...) na podstawie art. 505³³ § 1 kpc przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku, jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

W dniu 8 lutego 2016 r. powód wniósł do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o nieuwzględnienie twierdzeń i zarzutów pozwanej i wydanie wyroku, uwzględniającego powództwo w całości.

W uzasadnieniu wskazał, że pomiędzy stronami zostały zawarte dwie umowy pożyczki: w dniu 13 czerwca 2012 r. na kwotę 15.000,00 zł z terminem spłaty do dnia 20 stycznia 2014 r., oraz dnia 20 czerwca 2012 r. na kwotę 35.000 zł, w oparciu o którą powód dochodzi roszczenia. Powód wskazał, że wskazana przez pozwaną w sprzeciwie kwota 8.000 zł, którą uiściła 30 grudnia 2014 r. na rzecz powoda, została zaksięgowana przez powoda na poczet spłaty pożyczki z dnia 13 czerwca 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. Z. od momentu powstania pozwanej spółki do roku 2014 był jej współnikiem i członkiem zarządu.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanego – k.79, wyciąg z KRS – k. 23/

Dnia 13 czerwca 2012 r. została zawarta między stronami umowa pożyczki nr (...) na kwotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych 00/100) z terminem spłaty do dnia 20 stycznia 2014 r. Pozwana dokonała wpłaty w wysokości 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych 00/100) w dniu 30 grudnia 2014 r., którą powód zaliczył na poczet wyżej wymienionej pożyczki.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa pożyczki nr (...) – k.46, potwierdzenie przelewu – k.29/

Dnia 20 czerwca 2012 r. powód T. Z. zawarł umowę pożyczki nr (...) roku z pozwaną (...) sp. z o. o. z siedzibą w G. na kwotę 35.000,00 zł (trzydzieści pięć tysięcy złotych 00/100) z terminem spłaty do dnia 20 stycznia 2014 r.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa pożyczki nr (...) – k. 20/

Na zawarcie wyżej opisanych umów pożyczek, została wyrażona zgoda poprzez uchwałę współników.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanego – k. 79/

W dniu 28 lipca 2014 r. strony podpisały Aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) zawartej dnia 20 czerwca 2012 r., w którym zgodnie postanowiły zmienić warunki umowy pożyczki, postanawiając, że T. Z. umorzy pozwanej 50 procent kwoty pożyczki, tj. 17.500,00 zł, a pozwana zwróci przedmiot pożyczki w dwóch ratach: kwotę 7.500,00 zł (siedem tysięcy pięćset złotych 00/100) do dnia 31 grudnia 2014 r. i kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100) do dnia 31 maja 2015 r.

W dniu 12 stycznia 2015 r. pozwana uiściła na poczet tej umowy kwotę 7000 zł

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) – k.28; potwierdzenie przelewu – k.29/

W dniu 7 lipca 2015 r. powód wezwał powódkę do uregulowania zaległego zobowiązania, powiększonego o odsetki ustawowe. Wezwanie nie przyniosło skutku.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 44/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności faktyczne nie były sporne pomiędzy stronami. Sąd ustalił te okoliczności na podstawie załączonych dokumentów, w tym w szczególności na podstawie umowy pożyczki nr (...) i aneksu nr (...) do umowy pożyczki. Wskazać należy, iż prawdziwości i wiarygodności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała.

Istotny dla rozstrzygnięcia był również fakt, że strona pozwana nie kwestionowała twierdzeń strony powodowej co do istnienia długu.

Zgodnie z treścią art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Obowiązkiem powoda było wykazanie, iż zawarł z pozwaną umowę pożyczki oraz fakt przekazania pożyczkobiorcy przedmiotu pożyczki.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy pożyczki i rzeczywistego udzielenia jej pozwanej (...) sp. z o. o. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa pożyczki została zawarta w formie pisemnej, pozwana jak wskazano powyżej nie zakwestionowała zawarcia przedmiotowej umowy.

Nie budzi również wątpliwości Sądu fakt umorzenia roszczenia co do połowy kwoty tego roszczenia i rozłożenia pozostałej części na dwie raty. Dowód na tę okoliczność został sporządzony na piśmie i nie był kwestionowany przez strony.

Pozwana dokonując wpłaty w dniu 30 grudnia 2014 r. na rzecz powoda w wysokości 8.000 zł nie wskazała na poczet którego długu dokonuje wpłaty. Powód zdecydował o zaliczeniu wpłaty na rzecz długu wynikającego z umowy zawartej wcześniej, tj. dnia 13 czerwca 2012 r., czego pozwana nie kwestionowała.

Zgodnie z treścią art. 230 ksh rozporządzenie prawem lub zaciągnięcie zobowiązania do świadczenia o wartości dwukrotnie przewyższającej wysokość kapitału zakładowego wymaga uchwały wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej, przy czym brak takiej uchwały nie powoduje nieważności czynności prawnej. Zgoda taka została wyrażona uchwałą wspólników na zawarcie obu umów pożyczek.

Zarzuty strony pozwanej nie miały żadnego rozstrzygnięcia dla niniejszej sprawy. W szczególności wpływu takiego nie mogła mieć zła sytuacja spółki (...).

Zgodnie z art. 481 § 1kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przy czym stosowanie do treści § 2 w. artykułu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Nadto zgodnie z art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do sumy dłużnej.

Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozew został wniesiony w dniu 4 sierpnia 2015 r. Z akt sprawy wynika, iż kwota 138,08 zł stanowiła skapitalizowane odsetki doliczone do należności głównej do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Z tych względów Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 10.138,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 sierpnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c.– zasądzając zwrot kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.